

Мій перший ПІСТ

Емма Г., 7 років, Рейнланд-Пфальц, Німеччина

Через тиждень після Різдва мама і тато вперше поговорили зі мною про піст. Тато пояснив, що ми постимося, щоб просити Небесного Батька про додаткову допомогу або показати Йому, що ми дуже вдячні.

Я вирішила поститися, щоб мій маленький братик почувався краще, бо у нього прорізувалися зубки і він почувався не дуже добре.

Ввечері перед пісною неділею тато допоміг мені почати піст. Спочатку я хвилювалася, але він допоміг мені зрозуміти, що казати під час молитви. Тато сказав звертати увагу на те, що я відчуватиму під час посту. Я почувалася дуже добре перед тим, як лягти спати.

Наступного ранку я почала потроху відчувати голод. Але я пообіцяла не їсти, тож я дотримувалася свого обіцяння якнайкраще. Я дуже старалася не скаржитися. І я займалася справами, завдяки яким я дізнавалася про Ісуса і не думала лише про їжу. Тато постився зі мною, і це дуже допомагало.

Згодом я дуже зголодніла і мені потрібно було закінчити піст раніше, ніж я планувала. Мені було сумно, але батьки сказали, що Небесний Батько лише хоче, аби ми намагалися. Я знаю, що Він любить нас і радіє, коли я намагаюся докладати зусиль. ●